

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ВОЕННИЯТ МИНИСТЪР: ИМАМ НОВ ПРОЧИТ ЗА БЪЛГАРСКИЯ ВПК

Сн. Миран Маденджиян

Продължава на стр. 3 и 7

„Като министър на отбраната, аз лично имам нов прочит по отношение на ролята на държавата и подкрепата ѝ за българската индустрия, в частност българския ВПК.

РЕШЕНО: ЗАЩИТЕНИ ПРОФЕСИИ НА ПАЗАРА

Учениците в дуалната форма на обучение, сключили трудов договор с работодател, ще имат платени от държавата здравни осигуровки, докато завършат училище.

Това предвижда една от одобрените от Правителството промени в Закона за професионалното образование и обучение.

Пакетът промени е одобрен на последното заседание на Министерския съвет на Република България.

С тях се регламентира създаването на списъци със защитени специалности от професии и такива, с очакван недостиг на пазара на труда.

В закона са определени и функциите на министерствата и на организациите на работодателите при разработването и актуализирането на Списъка със специалности от професии, по които е налице очакван недостиг от специалисти на пазара на труда.

С одобрените промени са разписани и изисквания по отношение на регистрацията и включването на работодателите като равностоен партньор в обучението чрез работа.

Продължава на стр. 4

ПЪРВИ НАЦИОНАЛЕН СЪБОР НА ЗАПАСНИТЕ

Казанлък ще бъде домакин на първия национален събор на запасното

войнство.

Съборът е насрочен за средата на септември – 15-и и 16-и, основните прояви са в района на Крънската кория и Казанлък.

Ден по-рано, на 14-и септември, ДК „Арсенал“ ще посрещне близо 500 участници в Националната конференция, съпътстваща събора. Конференцията е на тема: „Ролята на добровол-

ната служба в армията и службата в резерва и запаса за укрепване отбраната и сигурността“.

И двете прояви се организират от Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва съвместно с Военната академия „Г. С. Раковски“ и Централното военно окръжие. Домакини на форумите са Община Казанлък и „Арсенал“ АД.

В националната конференция се очаква да вземат участие президентът на Република България и върховен главнокомандващ Румен Радев, военният министър и вицепремиер Красимир Каракачанов и председателят на СОСЗР ген. Златан Стойков.

Голяма част от проявите на двудневния събор на резервистите ще се проведат на Крънската кория. Предвидени са демонстрации на 68-ма бригада, Специални сили

и ВВС. Военните ще демонстрират скокове с парашут, бойни техники, способности на групите за специални операции и висш пилотаж със спортен самолет.

За делегатите и гостите е предвидена и художествена програма с изпълнения на Ансамбъла на Военновъздушните сили и на художествени колективи, групови и индивидуални изпълнители от цялата страна.

Предвидени са и посещения на културно-исторически забележителности в Казанлъшката долина, както и визита в Деня на отворените врати в Казанлъшкия гарнизон. Турнири по стрелба и шахмат са другите прояви, включени в програмата на събора.

Продължава на стр. 6

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Идънред България | www.edenred.bg
Edenred | Тел: +359 2 974 0220 | bulgaria@edenred.com

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Инж. Руси Петков:

КОРЕНЯКЪТ – ЕКОЛОГ НА „АРСЕНАЛ“

За инженер-химика Руси Петков живот без „Арсенал“ на практика не е имало. Навремето първо дошъл тук в Завод 5, директно в производството, след завършването на гимназия. След едва година студентстване в Института за селскостопанска техника в Русе той бързо разбира, че това не е неговата чаша чай, както е модерно да се казва днес. Тогава избира нов път – ВХТИ – Бургас. Сам признава и сега, че обучението там е било безценно. Изучавали производствените технологии, касаещи водата по всички отрасли на промишлеността. Както и оборудването. В едва третия випуск на новата тогава специалност „Технология на водата“ студентите се чувствали като избрани да учат и упражняват професия с престиж. И днес инж. Петков мисли така. Разказва за водата като човек, който си е обичал работата. Но не винаги водата е била пряк обект на служебните му ангажменти. При голяма глад за специалисти в средата на 70-те години на миналия век той успява да си уреди разпределение в желанието „Арсенал“. Но преди да стане еколог, първо е бил осем години началник-мяна, а после – началник-цех в специалното производство на Завод 3. После две години работи по пуска на новата тогава комбинатска Пречиствателна станция. Била модерна за времето си, по преработен проект на Водоканалпроект – София. Инж. Петков смята, че това съоръжение е един от арсеналските поводи за гордост, макар сега да има вече и далеч по-съвременни станции. Капацитетът е 14 хил. куб. метра в деконошце обработени канални води, без т. нар. „чисти води“, обяснява той. Големи грижи и качествен персонал изисква това съоръжение, където сега работят около 20 души, казва инж. Петков. Той признава, че работата му по Пречиствателната станция усъвършенства опита и професионалните му знания и умения. След пуска през 1991-ва специалистът по водите се оказва с ново поприще. По това време у нас започва да се налага професията Еколог. Руси Петков не крие, че и в „Арсенал“ на думата „еколог“ не се имало доверие в началото. Търсели се други наименования на длъжността на човека, който трябвало да комплетира нова документация, свързана с идващото време на членството ни в ЕС. И куп други неща! „Арсенал“ има съдбата да бъде голямо и стратегическо предприятие, където нещата са сложни и много отговорни, усмихва се инж. Петков. Особени рискове крие специалното производство, затова вниманието на специалистите е заето максимално. Заострено е и вниманието на контролните органи – проверките са много и задълбочени. „Санкции съм имал, не може нито едно производство без някакви санкции, това е част от хода на работата. Но голе-

ми аварии и инциденти са пострадали хора не помня“, – казва дългогодишният арсеналски шеф-еколог.

Шеф той става чак след средата на кариерата си. В началото бил съвсем млад. След като преживял драматичните съкращения преди 20-ина години, той останал единствени-

кратични безумия... Познана и като цяло екологичните проблеми на страната. За него един от основните проблеми е липсата на достатъчно депа за опасни отпадъци и, изобщо, изоставането в депонирането на отпадъците.

За инж. Петков проблем са и новите кадри. Проблемът той вижда в качеството

те за работа с документи и връзката им със съответното законодателство“, показва управленският опит на арсеналския еколог. И се шегува с горчилка, че днешната образователна система произвежда специалисти от типа

Спец по всичко – за нищо!

А екологът има отговор-

през 1992-ра, на практика се оказва сам в тази работа, защото колегите му са уволнени.

Сега е различно

Днес нещата са до голяма степен канализирани, върви се по утъпкани пътеки, отдавна е минала офанзивата по въвеждането на доклада по ОВОС и Наредбата по комплексно предотвратяване и контрол върху замърсяването. Отхвърлена е доста работа, свързана с арсеналските специални производства, с издаването на комплексни разрешителни и прочие. Все сериозни задачи, повечето, свързани с гарантиране на националната сигурност. В тези години станало ясно, че сам човек с тази работа не може да се справи. Инж. Петков посреща колегите си, които и сега работят като еколози в „Арсенал“. Общият им брой расте до пет. Въпросите, които се решават, са ежедневни.

В годините инж. Петков има и критични ситуации – като онази с облака над Долината през лятото на 1988-ма, когато, въпреки че не е имало засегнати, съвсем скоро е било изградено ново депо. През ръцете му минава и още един случай, свързан с много нерви и дори – с политически спекулации, които силно преувеличили и изопачили истината за замърсяването на почви край Мъглиж в началото на 90-те. Причините били и по вина на самите стопани на земеделски места край градчето.

Личният живот на Руси Петков, като на много други оръжеиници, е свързан отново с фирмата. Съпругата му Станка Петкова и сега работи като специалист „Спектрален анализ“ в Централната химическа лаборатория на „Арсенал“. Запознали се покрай следването в Бургас. Двамата синове сега живеят в Пловдив. Никога не са искали да отиват в чужбина. Пряко с химия не се занимават, но професиите им са технически. Руси и Станка се радват на трима внуци. Радостта пълни голямата им къща в Овошник, когато всички се събират. Строили навремето, когато, вместо панелка в Източното, Руси избира да надвигне дома на баща си. Семейството му идва в Казанлък от граничните райони. Родното село Дервиш-ка могила край Свиленград днес наброява едва стотина жители, при хиляди през 50-те години на 20-и век. Преданието сочи заселването му от някогашни панегорци, но Руси днес се чувства като кореняк от Овошник. И, разбира се – кореняк от „Арсенал“. За мнозина от фирмата, щом се каже „еколог“, изисква първо точно неговият образ. И това е в реда на нещата.

Диана Рамналиева

Руси Страшимиров, по фамилия – Петков. Еколог, екологът на „Арсенал“. Година след пенсионирането си инж. Петков продължава да усеща себе си точно по този начин – Екологът на „Арсенал“. Не защото още няма заместник-титуляр, а защото след цял живот в тази професия и на тази работна площадка няма как да не е така. Професията Еколог по времето, когато той учил в ХТИ-то в Бургас, нямала такова име. То се наложило далеч по-късно – в новите времена след промените. Наложило се не лесно, спомня си Руси Страшимиров. Макар че не го казва, е повече от ясно, че за арсеналци утвърждаването на новото разбиране за опазване на околната среда и водите в последните над 20 години е свързано именно с работата на инж. Петков. Дълъг път, отчита днес младият пенсионер. Няма как да го забрави, пък и – не иска.

ят, който трябва да решава въпросите с входа на многобройните доставки от химически опасни вещества, нужни като производствени суровини; с изхода на сложна многовидова готова продукция; да подготвя плановете за мониторинг и следи за тяхното изпълнение; да внимава за вредните емисии, които оръжеиното производство излъчва във въздуха и цялата околна среда; да съблюдава утайките от производството; да контролира дейностите по изхвърлянето и съхраняването на вредните и опасните отпадъци... Много документация и постоянни контакти с оторизирани органи на Министерството на околната среда и водите са зад гърба на инж. Петков. За работата с тях се изискват специален подход и умения, категоричен е той след години наред ходене по службите на РИО-СВ, Басейнова дирекция и прочие администрации и немалко същински бюро-

на висшето образование по екология. Действащ еколог от реалната практика, инженерът-химик недоумява как изобщо може да се стане еколог с диплома, без да се познават дори елементарно производствените процеси и оборудването по видовете отрасли на индустрията. Когато той е студент, обучението минава през целия спектър процеси и машини – от тежката металургия до леката кожухарска промишленост. Инж. Петков и сега знае навсякъде къде, как и за какво се прилага вода в производството със съответните параметри, според процесите. „Новите програми явно не включват изучаване на основни неща – не се познават операциите... Това създава предпоставки за недостатъчна компетентност и дори за грешки в пряката работа на днешните еколози“, убеден е инж. Руси Петков. Друг проблем е недобрата административна култура на скоро започналата работа. „Те не познават методи-

на работа, той отговаря за всички взаимоотношения на фирмата, свързани с околната среда, напомня инж. Русев. Не малка от част от работата е и „тичане“ по подготовката на въвеждането и пускането в експлоатация на новите цехове и производства, разрешения за строителство, работа по оценки за въздействието върху околната среда. И всичко това е строго регламентирана дейност, със срокове и контрол, който предполага санкции в големи размери, ако нещата не са по закон.

Труден път, заедно с целия „Арсенал“, бил изминат при промяната в екологичното законодателство в 90-те години и при влизането в ЕС, споделя инж. Руси Петков. Този път той изминава заедно с колеги от заводите 3 и 4, но преди всичко – съвместно и под ръководството на ресорния зам.-директор на „Арсенал“ инж. Станислав Станилов. „Имамо е и безсънни нощи“, спомня си арсеналският еколог, който при големите съкращения,

Продължение от стр. 1

ВОЕННИЯТ МИНИСТЪР...

Считам, че държавата трябва да протекционира, подпомага и защитава националната икономика и не може да остави всичко на принципа на пазарната икономика, нито е редно да се оставят фирмите да се оправят сами".

Това каза по време на визитата си в най-голямата фирма от българския ВПК - „Арсенал“

АД в Казанлък, министърът на отбраната на Република България Красимир Каракачанов. Той допълни, че заедно с вицепремиера, с ресор Индустриално развитие, Томислав Дончев са на едно мнение, че „трябва да товарим и възлагаме задачите на фирмите от българския ВПК, свързани с проектите за модернизация на армията ни, а не да купуваме готови продукти отвън“.

Според Каракачанов, „Арсенал“ е „перлата в короната“ на българския ВПК и може да има своята роля и място по отношение на някои от въоръженията и муниците за новата бронирана машина за Българската армия.

Повече от два часа военният министър посвети на инспекция на производството на дружеството и на запознаване с направените инвестиции за модернизация на производствата и оборудване, с новите бази и продуктовоата гама.

Продължава от стр. 7

НОВ УЧЕБНИК ЗА БЪДЕЩИТЕ ИНЖЕНЕРИ

Излезе от печат нова книга в помощ на подготовката по специалните дисциплини на студентите от специалност „Технология на машиностроенето“ на Технически колеж. Книгата-учебник е със заглавие „Обработващи центри за високоскоростна обработка“. Неин автор е доц. Пламен Угринов, преподавател в Технически колеж - Казанлък към Технически университет - София.

Книгата е предназначена и за специалистите от машиностроителния сектор, заети с конструирането и практическото използване на металорежещи машини с ЦПУ. За ползотворна работа с нея е необходимо читателят да има базова подготовка по металорежещи машини с ЦПУ.

ната обработка, могат да се постигнат едновременно трите големи цели: точна, производителна и икономична обработка. Така се откриват възможности за конкурентноспособно българско участие на световния пазар с широка гама от изделия с висока норма на рентабилност, каквито са детайлите със сложни обемно-профилни повърхнини, изработени от актуални за съвременната индустрия материали, като стомани с висока твърдост, алуминий и алуминиеви сплави, магнезий, графит и др.

В „Основни определения“, които предхождат изложението на материала, са дадени разширени дефиниции на редица базови понятия в областта на високоскоростната обработка, технологиите, режещите инструменти, гравийните елементи и системи на обработващите центри.

В част Първа - „Високоскоростна обработка“, се разглеждат принципните въпроси на високоскоростната обработка - процес на високоскоростното рязане, режещи инструменти, инструментодържачи, охлаждаме и мазане на зоната на рязане, САМ-системи за

генериране на управляващи програми.

В част Втора - „Обработващи центри за високоскоростна обработка“, се представят характерните особености на тези машини - компоновки, носещи системи, вретени възли, подавателни преводи, системи за ЦПУ, направляващи, измервания върху машината, закрепване на заготовките, устройства за отвеждане на стружката, системи за техническа, санитарна и екологична безопасност, системи за автоматична смяна на инструментите и заготовките и др.

Продължава на стр. 6

Благодарност

Уважаеми Дарители,

Позволете ми с това писмо да благодаря за помощта, която ми оказахте, за да сбъдна една своя мечта: да се обучавам в Университета по приложни изкуства във Виена, в специалността „Текстилен изкуство и дизайн“ по програма „Еразъм +“, след отправена оттам двукратна покана към мен.

Това стана възможно благодарение на Вашата неоченима и изключително важна за мен финансова помощ.

Сърдечно Ви благодаря!

За мен е истинска радост, че успях да продължа обучението си и се завърнах от Виена с нови знания и с покана да продължа обучението си там.

Високо оценявам Вашата добродетелност и щедрост, които проявявате в подкрепата си към младите таланти, към младите хора на Казанлък и България.

Изразявам горещата си благодарност към: Старозагорската митрополия и митрополит Киприан, Община Казанлък, групата „Експерти за Казанлък“, синдикатите КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“, народния представител Борис Кърчев, предприемача Иван Дочев от Казанлък.

Благодаря за помощта и нека доброто се множи за вас!

С уважение:
Александра Бошнакова, Казанлък
Студентка в Националната
Художествена академия - София
юли 2018 година

ТЕХНИЧЕСКИ КОЛЕЖ - КАЗАНЛЪК ПРИЕМА СТУДЕНТИ

за учебната 2018/2019 г.
(държавна поръчка)
по специалността:

„Технология на машиностроенето“

Форми на обучение: редовна, редовна - удължен семестър

Занятията са без откъсване от производството, в четвъртък и петък следобед и в събота + до 2 пъти годишно по една/две седмици.

Завършилите колежа придобиват образователно-квалификационна степен „Професионален бакалавър“ и могат да продължат обучението си за „Магистър“.

Информация за кандидатстване е публикувана на сайта на колежа:

<https://sites.google.com/site/kazanlakcollege/>

Приетите и записаните се от „Арсенал“ АД ще бъдат включени в Стипендиантската програма на фирмата.

Това е втората учебна година на Технически колеж - Казанлък.

През първата се обучаваха 80 студенти, от тях 26 са работещи в „Арсенал“ АД.

Празници

Видни представители на Водия Лъв, на отговорни позиции в „Арсенал“, споделят поздравници с приятели и близки в последните дни на юли.

За години преливащи от сполука, здраве, щастие, късмет лични празници празнуваха:

Марина Йорданова - ръководител Отдел „Маркетинг“, „Арсенал 2000“ и

Кънчо Крачанов, директор на Завод 12.

Честит рожден ден!

От колегите

Продължение от стр. 1

...ЗАЩИТЕНИ ПРОФЕСИИ НА ПАЗАРА

Определени са условията за подготовка на учители и наставници в дуалната система на обучение. В съответствие с динамично променящите се изисквания на бизнеса се предвижда актуализиране на учебните планове и програми, най-малко на пет години. Разширява се обхватът на училищата, които имат право да организират и провеждат обучение чрез работа, със средни училища с професионални паралелки.

Очакваните резултати от прилагането на новите разпоредби са свързани с осигуряване на условия за качествено професионално образование и обучение на работното място при работодатели, които разполагат със съответната материална база и квалифицирани

наставници, периодично актуализиране на учебно съдържание в съответствие с промените в техниката и технологиите на производствения процес.

Обучението чрез работа (дуална система на обучение) ще допринесе за превенция на ранното напускане на училище.

С промените се предлагат и изменения в Кодекса на труда и в Закона за здравното осигуряване, които имат за цел да синхронизират нормативната уредба и които предвиждат учениците в дуална форма на обучение, сключили трудов договор с работодател, да продължат да бъдат здравно осигурени от държавата до завършване на обучението си.

„Трибуна Арсенал“

Нова възможност за работа

„Арсенал“ АД търси да назначи градинар – с опит.

За предпочитане - мъж.

Желаещите да кандидатстват за позицията могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от гише Пропуски на Централния портал от 7,00 до 17,00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или да бъдат подадени лично в Приемната на фирмата всеки делничен ден от 10,00 до 12,00 часа на адрес:

гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис №4.

Повече информация за възможностите за работа в „Арсенал“ АД, както и за конкретната позиция и условията, можете да получите от Направление „Човешки ресурси“ на фирмата на телефон 0431/5 77 47.

ТЪРСЯТ СЕ...

Арсенал“ АД – гр. Казанлък търси да назначи работници за нуждите на Завод 3:
- **Монтажници на изделия от метал - МИМ**

- **Машинни оператори производство експлозив – МОПЕВ**

За позициите се търсят мъже.

Назначените на работа получават допълнителен месечен стимул в размер на 150 лева за работа при специфични условия и заплащане в размер на 150 лева за отдалеченост – община Стара Загора. Желаещите да кандидатстват за обявените позиции могат да изтеглят документи от сайта на

„Арсенал“ АД – www.arsenal-bg.com/kadri

или да ги получат от гише „Пропуски“ на

Централния портал от 7,00 до 17,00 часа. Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес kadri@arsenal-bg.com или подадени лично в Приемната на фирмата всеки делничен ден от **10,00 до 12,00 часа** на адрес:

гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, офис №4.

Повече информация за възможностите за работа в „Арсенал“ АД, както и за конкретните позиции и условия, кандидатите могат да получат от Направление „Човешки ресурси“ на фирмата на телефон **0431/ 5 77 47**.

Фирмата предлага социални бонуси и възможности за кариерно и допълнително професионално развитие.

По-евтино море

Нова възможност на изключително достъпни цени предлага за летен одих морската база на „Арсенал“ в Несебър, хотел „Арсенал“.

Ценовата оферта е в сила от 20 юли до 31 август.

Новите актуализирани цени за пълен пансион – 3 хранения ол инклузив и нощувка, за периода за всички почиващи, без условия за месторабота, са съответно:

66 лева на ден за възрастен и 33 лева за дете от 6 до 12-годишна възраст.

Деца от 0 до 6 години ползват храната и базата безплатно, без право на легло.

От 1-ви до 30-ти септември ще е в сила за поредна година социалната програма на „Арсенал“, в която безплатно почиват извън служители на „Арсенал“ и „Арсенал 2000“. Продължителността на смените е от по 6 дни.

За неработещи в двете дружества цените за ползване на базата в Несебър за този период са: 52 лева на ден за възрастен и 26 лева за дете от 6 до 12 години.

Повече информация за новите пакети - от синдикалните отговорници по заводи или в СК на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“.

За резервация: 0887497853

Хотел „Арсенал“ се намира в непосредствена близост до морето и предлага невероятна гледка към Стария Несебър.

ZAKAZANLAK.BG

„Трибуна Арсенал“

Пазар

ПАНЕЛКАТА ПО-СКЪПА ОТ КЪЩА

Средно с 10 хиляди лева са нараснали цените на имотите, обявени за продажба в Казанлък и района, в сравнение с цените през миналата година. Това показва проверка в местните агенции за недвижими имоти. Брокерите са категорични, че ръстът в цените се дължи на голямото търсене, малкото предлагане, ниските лихви по кредити и ипотеките и нулевата доходност на парите по влоговете.

Средно 39 хиляди лева е цената на гарсонiera на пазара за имоти в Казанлък, при това без особени екстри, в квартал „Изток“.

Гарсонieri има и на цени от 42 хиляди до почти 50 хиляди лева, в зависимост от мястото, имало ли е или не скоршен ремонт и други екстри. Новото строителство едностайни апартаменти на свободния пазар се търгува

на цени от порядъка на 65-66 хиляди лева и нагоре.

Двустайните панелки

също са с ръст в цената и, за разлика от миналото лято по това време, сега се предлагат средно с по 8-10 хиляди лева нагоре.

Тристайните апартаменти твърдо държат респектиращи цени от 80-92-95 хиляди лева, но могат да се на-

мерят и някои изключения на цени под 80 хиляди лева.

Последната такава актуална оферта е за 45 хиляди лева,

Няма обяснение, освен съображенията за практичност и по-скъпата последваща поддръжка, тенденцията, че в момента в Казанлък са по-евтини къщите, отколкото апартаментите, както и че на цената на панелка може да се купи етаж от къща, и то в града.

В широки граници варирант цените на етажите от къща - от 25 до 70 хиляди лева, в зависимост от мястото, квадратите и състоянието.

Къща в селата около Казанлък може да се закупи и на цени под 27 хиляди лева, но със сериозни последващи инвестиции за ремонти.

За разлика от сериозния ръст в цените на имотите – втора употреба, новото

строителство на практика запазва цените си от миналото лято - средно между 800 и 1 100 лева се движи квадратният метър.

Няма обяснение, освен съображенията за практичност и по-скъпата последваща поддръжка, тенденцията, че в момента в Казанлък са по-евтини къщите, отколкото апартаментите, както и че на цената на панелка може да се купи етаж от къща, и то в града.

В широки граници варирант цените на етажите от къща - от 25 до 70 хиляди лева, в зависимост от мястото, квадратите и състоянието.

Къща в селата около Казанлък може да се закупи и на цени под 27 хиляди лева, но със сериозни последващи инвестиции за ремонти.

Масовата цена на къщи-

те е също в широки граници и започва от 55 хиляди и таван няма.

За разлика от жилищните имоти, почти няма предлагане на търговски площи или е много ограничено: продавачите предпочитат да не обявяват цена, а да влизат в директни преговори с потенциални купувачи.

Тези, които все пак са решили да се купуват пазара за имоти, държат цени от порядъка на 45 хиляди лева за офис от 50 кв. м.

Запазва се тенденцията жилища да се купуват пазара за имоти, държат цени от порядъка на 45 хиляди лева за офис от 50 кв. м. Запазва се тенденцията жилища да се купуват пазара за имоти, държат цени от порядъка на 45 хиляди лева за офис от 50 кв. м. Запазва се тенденцията жилища да се купуват пазара за имоти, държат цени от порядъка на 45 хиляди лева за офис от 50 кв. м.

Деляна Бобева

ДА ОБИКОЛИШ ЕВРОПА, ЗА ДА ИЗБЕРЕШ „АРСЕНАЛ“

Той е само на 32, но е обиколил половин Европа и е видял и преживял толкова много, колкото някои хора не виждат през целия си живот. Пристанът, който избира след всички митарства по планини и морета, е „Арсенал“. Светлоок, усмихнат, енергичен, носещ положителен заряд и чара на интелигентния млад човек. Тихомир Веселинов Стоянов, организатор производство в Завод 5, цех 106. Идва във фирмата преди малко повече от 2 години и намира тук своето място. Всъщност, „Арсенал“ е бил загадка за него от самото му детство и е събуждал интерес към този огромен завод, който оприличава на град в града.

Преди да премине портала обаче, Тихомир се сблъсква с предизвикателствата в живота в съвсем различно амплуа. Завършва история във Велико-търновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“ и дълго време се занимава с телевизия. Всъщност, следването и телевизията вървят паралелно. Първо работи в обществената телевизия в Казанлък, а на тънкостите в занаята го научава Тодор Ковачев от „Вифор“. Когато отива да учи история във Велико Търново, е готов оператор и, тъй като се наложило да се издържа сам, започва работа в местните телевизии.

Избира историята, защото се интересува от отношенията между хората и тяхното развитие във вековете, връзките между държавите, дипломатията, културата на народите... „Всъщност нищо не се е променило от зората на човечеството досега. Само технически сме израснали, сега имаме модерни телефони, коли, технологии, но като отношения сме същите хора“, заключава младият мъж, за когото дори дребните детайли в човешкото поведение са любопитни.

След завършване на висшето си образование създава семейство – съпругата му Вера работи в социалната сфера, и се завръща в родния Казанлък. Съдбата или по-скоро амбицията да върви напред и да търси нови предизвикателства му поднася шанса да започне работа в „Хоби ТВ“ в Стара Загора. Оттук тръгва и опознаването на света, при това в неговите най-невероятни измерения и състояния. За 3 години Тихомир обикаля почти цяла Европа и снима филми на уникални места. „Най-силно ме впечатли Норвегия. Два пъти бях там и имам заснети 16 филма, – разказва за своите преживявания младият мъж, – дори единият път пътувахме 800 километра нагоре и стигнахме почти до зоната на Северния полярен кръг, където снимахме филми с акули, с треска, с лодки влизаме в Северния Атлантически океан. Природата е приказна, самата държава е

чиста и подредена“. Харесва му Испания, на река Ебро, прочута със своите трофейни риби. Там е снимал 9 филма, но изпитанието наистина е огромно, защото всеки Божи ден правят по три филма едновременно. Освен всичко това, Тихомир не разполага с екип, а той е и режисьор, и оператор, и сценарист, грижи се за техниката и за бюджета... „За всичко бях сам, но пък това много ме кали, – спомня си месеците, из-

пълнени с нонстоп работа и напрежение. – В телевизията видяха, че умея добре да се организирам и започнаха да разчитат на мен, така всеки месец бях в чужбина. В Хърватска също беше много хубаво, в Австрия съм снимал най-голямото родео в Европа – около 10 000 мотора се пускат на старта, а самото състезание се провежда в най-голямата открита мина в Европа, което наистина е нещо мащабно. Това е действаша мина, вътре имаше градски транспорт. Представите си Стара планина, по който като пирамида са изкопани площадки и по тях се правят състезанията с мотори“. Бил е още на красивата като приказка Лefкада, снимал е почти по цялото Средиземно море, бил е в Турция на лав, разбира се, зад камерата, в Сърбия на офроуд състезания... Ежедневието му е изпълнено с интересни, но и доста стресови ситуации. Например, трябва да снима състезание на кучета в Москва. „Ставаме сутринта, приготвяме техниката, пътуваме с тролей, метро, автобус. Стигаме зала „Соколники“ след 3.5 часа, отварям чантата и... микрофонът го няма. Веднага правя сметка, че, ако се върна обратно и пак до залата, ще ми трябват минимум още 7 часа, а състезанието ще е свършило. Трябва да се спасява положението. Гледам, озвучителят на събитието работи със стандартните жа-

кове, които имаме и ние. Не знам руски, но отивам и започвам да обяснявам... Разбиозни, сработват се бързо и нещата вървят. „Доволен съм, имам нужда да презаредя батериите, работата тук е много интересна, а и попаднах в чудесна среда“, казва младият мъж, който повече от 2 години се грижи за организиране и обезпечаване на производството в цеха.

„Моята работа е такава, че имам досег до всеки един

прекрасен колектив начело с началника Драгомир Кисьов. Колегите са млади хора, амбициозни, сработват се бързо и нещата вървят. „Доволен съм, имам нужда да презаредя батериите, работата тук е много интересна, а и попаднах в чудесна среда“, казва младият мъж, който повече от 2 години се грижи за организиране и обезпечаване на производството в цеха.

„Моята работа е такава, че имам досег до всеки един

устоят на времето и да запознаят завода, как ние ще пропилеем този шанс, как няма да положим усилия, за да се съхрани и развива и в бъдеще?! Нашето поколение, родените в края на 80-те и началото на 90-те години на 20 век, се научи да бъде много гъвкаво. Научихме се да се квалифицираме в зависимост от конюнктурата на пазара, затова много хора са се преквалифицирали – например, имаме един човек, който е бил готвач, сега е електроник. Но той е взел решение си, учил е упорито и е завършил образованието си за електроник. „Арсенал“ дава шанс още с приемането на нови хора и предоставя възможности за всеки, който има желание и потенциал, да се развива професионално“.

Денят на младия организатор-производител е динамичен. Контактна с много хора, непрекъснато трупане знания и опит. Харесват му работата, колегите, атмосферата, но е наясно – всичко зависи от нас. Да ни е чисто и подредено работното място, да имаме градинка пред цеха, да няма фасове и хартийки наоколо... И наблюдателното му око хваща като в кадри от филм арсеналското ежедневиe. Огромният човешки поток сутрин, коли, клаксони, един дръпва за последно от цигарата, друг чака на опашка за баничка, движение, после всеки застава на работното си място. Вечер обратно – автомобили, деца, пазаруване... Един човешки поток, който върви поколение след поколение и пише историята на завода.

В свободното си време Тихомир Стоянов прави документални филми за свое удоволствие. Заедно с Ярослав – синът на Тодор Ковачев, снимат филм за автентични български обичаи, за пещерници, правят музикални клипове... Занимава се и със сина си Петър, който е наследил любовта към науката и уменията да комуникира с хората – от своя баща. Нищо, че е само на 5 години, може с всеки да завърже разговор. Такъв беше и Веселин Стоянов. Бащата на Тихомир. „Много мъдрости ми е давал, но най-ценното, което научих от него, беше отношението към хората – споделя синът. – Той беше журналист и общественик и, когато тръгнеш из града, аз виждах как си говори с тях. Винаги положително и винаги намира добра дума да каже. Беше много ерудирен, много четеше, имаше своята позиция по различни въпроси в обществото, гласът му се чуваше. Можеше да отвори човека, да си каже каквото му е на сърцето... Това следвам и аз – да бъда честен и коректен с хората, да си върша работата акуратно и винаги да мога да кажа добра дума, да зарадвам някого и да го усмихна“.

Юлия Младенова

елемент на това производство – от пристигането на материала до издаването на детайла от нашия цех. Целият технологичен цикъл ми се вижда мащабен – преминава през конструктор, техноло, осигуряване на инструментата, проверка на качеството, пробни серии – виждам колко много хора работят. Организацията на процеса ми е много интересна, – споделя Тихомир Стоянов. – Дори правя аналогия с историята – ние сме следователи на времето, точно и безпристрастно преценяваме обстановката и я описваме, т. е. хващаме духа на времето. И в „Арсенал“ гледам на работата си по този начин – ние, младите, които днес работим тук и се развиваме тук, сме част от духа на това време. Имам много приятели, които ходиха по чужбина да работят, но се върнаха, сега са в „Арсенал“ и дори се записаха да учат висше образование по студентските програми на фирмата. С тях си говорим, че ние, младите, трябва да се квалифицираме и образоване, за да сме готови един ден да поемем щафетата и отговорностите. Това е важно“.

И с мъдростта на рано по-рнал младеж добавя: „Бяхме деца, но знаем от нашите родители и близки в началото на 90-те години колко трудно е било за всички, включително и за „Арсенал“, но сега, като си даваме сметка, че тези хора са успели да

Продължение от стр. 1

...СЪБОР НА ЗАПАСНИТЕ

Националната конференция под егидата на запасното войнство също събира респектиращ брой военни от кариерата и интересни теми.

Със свои доклади в ДК „Арсенал“ на 14-и септември ще участват генералите Елислав Иванов от Военната академия, доцент Румен Николов, полк. Георги Петков, о.з. полк. Стоян Стаматов, Цанко Цанков, проф. Владко Иванов от Академията на МВР, полк. о.р. Пламен Халачев, ген. Златан Стойков и други.

Сред темите, които резервистите ще обсъждат, са: средата за сигурност в регионален и глобален мащаб, ролята на доброволната служба и резерва за отбраната и сигурността

на страната, състоянието на доброволната служба и резерва - проблеми и перспективи, както и визията за развитието на службата в армията, резерва и запаса и взаимодействието между МО, МВР и запасното войнство, социалната политика и реинтеграцията на военослужащите в обществото и други.

СОСЗР е наследник и правопреемник с всички активи и пасиви на Съюза на запасните офицери, учреден през 1908 г., и на Съюза на запасните подофицери, създаден през 1910 г.

Близо 20 хиляди запасни офицери и подофицери са настоящите членове на организацията в България.

„Трибуна Арсенал“

ГОДИШНИНА

На 12 юли Фирмената синдикална организация на КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД навърши 28 години от създаването си.

Роденият ден на структурата е 12 юли 1990 година, когато се провежда учредителното събрание и начело на синдиката в дружеството застава Веселин Неделчев.

Година по-късно е първата конференция, която избира за председател Иван Вътев. В годините напред начело на синдиката в дружеството са били Дончо Иванов, покойният Боян Белчев и Любомир Лалев, който ръководи структурата вече 11 години.

Предконгресна ще е настоящата година за арсеналските членове на КТ „Подкрепа“, които вече са 1 500.

С благодарност за доверието и пожелания за здраве и професионално удовлетворение, за професионални и лични постижения и успехи!

Любомир Лалев,
Председател на ФСО КТ „Подкрепа“
в „Арсенал“ АД

Петима нови директори имат училища в Казанлък и населените места след проведени конкурси за позициите. С нови директори са три общински и две държавни училища на територията на общината.

кларния ансамбъл „Гъдулица“.

Инж. Дечко Пейчинов, досега ВРИД директор на Професионалната гимназия по транспорт и транспортен мениджмънт, става титуляр на поста. Подобна е ситуацията и в ПГ по лека промишленост и туризъм, където длъжността се поема от Антони Илиев.

Валери Попов става титуляр на Основно училище „Антон Страшимиров“ в кв. „Кармен“.

Общо 32 училища в Старозагорска област са с новоназначени директори след проведените за позициите конкурси.

„Трибуна Арсенал“

Продължение от стр. 3

НОВ УЧЕБНИК...

Разглеждат са конкретни представители на различни по компоновка технически възможности и предназначение обработващи центри, като са предпочитани машини на водещи производители.

Книгата става факт благодарение помощта на „Полимета С“ ООД, „ЕСД България“ ЕООД, „Maschinenfabrik Berthold Hermle“ AG. Съдържа 362 страници, издател е „Авангард Прима“.

Може да бъде доставена до предпочитан офис на ЕКОИТ и СПИДИ на цена 25 лв. Студентите от Техническият колеж в Казанлък могат да я получат на преференциални цени в Учебния отдел на колежа след началото на учебната 2018/2019 г.

Авторът на книгата - доц. д-р инж. Пламен Угринов, е завършил Московския институт за металорежещи инструменти „Станкин“ по специалността „Автоматизация на машиностроенето“ със специализация „Конструиране на металорежещи машини с ЦПУ“,

където по-късно защитава докторска дисертация. Работил е в Централния научно-изследователски институт за металорежещи машини - София (ЦИИИМ) в направление „Обработващи центри“.

Участвал е в конструирането, изпитването, изследването и внедряването на ре-

дици обработващи центри, производствени модули и системи. Бил е ръководител на лаборатория за изпитване и изследване на обработващи центри.

От 1989 г. работи в сферата на висшето техническо образование. Преподавател е в Технически колеж - Казанлък към Техническият университет в София, където е и организатор на учебната дейност. Основните, водени от него, курсове са свързани с устройството, приложимостта, технологията, програмирането и настройването на металорежещите машини с ЦПУ.

e-mail: ugrinov.pl@gmail.com
www.ugrinov.com
www.cnc-programming.dir.bg

Тазгодишната кандидатска кампания на Технически колеж - Казанлък продължава до 28 август с подаването на документи в учебния отдел на колежа в Младежкия дом в града на розите или на адрес: kazanlak@tu-sofia.bg.

Хроника

Реновираният и обновен район около блоковете 23, 26 и 24 в квартал „Изток“ беше открит през седмицата. Тържествената церемония по откриването бе уважена от зам.-председателя на НС Емил Христов, зам.-председателя на ГЕРБ Цветан Цветанов, от народни представители и общински съветници.

Новооткритите обекти са по проект „Обновяване на градската среда в град Казанлък“. Проектът е предназначен изцяло за кв. „Изток“ и е на обща стойност 5 655 048,59 лв. От тях 4 806 791.31 лв. са от Европейския фонд за регионално развитие по ОП „Региони в растеж“ 2014-2020 г., а останалите 848 257,28 лв. са осигурени от държавата.

В продължение на 5 години новосъздадените съоръжения ще са обект на проверки и инспекции от донорските органи. Всяка повреда по тях ще е за сметка на общинския бюджет.

68 декара ще заема новата индустриална зона, която ще бъде изградена на територията на община Казанлък, в южната част на града, от изток по пътя Казанлък-Бузовград. За целта е подписан Меморандум за сътрудничество между Община Казанлък и „Национална компания индустриални зони“ ЕАД, между кмета на община Казанлък Галина Стоянова и изпълнителния директор на „Национална компания индустриални зони“ Антоанета Барес.

С изграждането на тази индустриална зона се цели привличането на инвеститори, на които им се предлагат терени с изградена инфраструктура за развитие на бизнеса. На практика Община Казанлък предоставя земята, а при поява на първия инвеститор „Национална компания индустриални зони“ изгражда инфраструктурата върху нея. Инвеститорите купуват тези терени, но при определени условия - срок за изпълнение на инвестицията от 3 до 5 години, срок за поддръжане на инвестицията, срок за достигане размера на инвестицията, работна ръка и други. Ако в срок от 3 години инвеститорът не отговаря на тези условия, земята се връща обратно. Община Казанлък е готова да предостави още 52 декара площ в съседство на сегашните 68 декара и общата площ на терена ще стигне 120 декара.

В процес на развитие са общо 11 индустриални зони у нас като Бургас, Варна, Стара Загора, Карлово, Видин и други. Сред тях вече е и Казанлък.

Над 220 хил. подписа, подкрепящи свикването на национален референдум, с въпрос „Против ли сте премахването на българския лев и въвеждането на еврото като официална валута в Република България?“ събраха активисти на ПП „Възраждане“ в цялата страна за три месеца.

Подписката бе депозирана в Народното събрание, като 8 народни представители открито подкрепиха искането за референдум.

Междувременно Министерският съвет упълномощи министъра на финансите Владислав Горанов да изпрати от името на страната искане за установяване на тясно сътрудничество с Европейската централна банка. Решението на правителството е следваща стъпка за присъединяване на българския лев към Механизма на валутните курсове II.

Продължение от стр. 3

...ИМАМ НОВ ПРОЧИТ...

Министърът с интерес разгледа цехове на територията на заводите 1, 2, 4 и 5, запознавайки се детайлно с процеса на работа и качеството на продукцията.

Каракачанов посети и мезея на фирмата, в който се пазят ценни документи, реликви и експонати от 140-годишната история на българския ВПК и на „Арсенал“ АД - Казанлък.

- Господин Каракачанов, бяхте лаконичен в оценката си за видяното в „Арсенал“. Какво има отвъд тази лаконичност?

- Тук видях нещо, с което може да се гордее всяка държава по отношение на нейната отбранителна индустрия. Нещо, с което страна като България, която в много отношения изоста-

- Тогава защо държавата България принципно пренебрегва фирми от такъв ранг?

- В държавата България, за съжаление, от 25-26 години битува някаква глупава политика, че пазарната икономика не позволява държавата да подпомага националната индустрия. Глупости на търкалета! Защото

бяха оставени на произвола на съдбата. Разбира се, че не може да се каже, че държавата съвсем няма отношение, но аз лично смятам, че държавата не може да остави нещата на принципа „пазарна икономика - и всеки да се оправя както знае“. Държавата трябва да подпомага да работят фирмите. От година и два месеца съм министър, свидетел съм как чуждите посланици идват да представят, да лобират и да настояват за техни фирми по проектите за превъоръжаване на Българската армия. Докато при нас нещата малко са оставени на самотек, да се оправят фирмите сами. Не е редно. И то не е редно само за военната промишленост. Вземете туризма, друг пример.

- В качеството Ви на военен министър как прочитате препоръката на американския президент на последната среща на върха на НАТО в Брюксел по отношение на парите за отбрана, които следва да заделя всяка една страна от бюджета си?

- На практика американският президент Тръмп каза: „Ние, САЩ, плащаме 90% от бюджета за отбрана“. Но той, разбира се не е 90%, както Тръмп твърди, а около 70%. И продължи: „Ние ви пазим, давайте пари, купувайте наши продукти“. Така го разбирам аз.

- ... и два дни по-късно Ви се в „Арсенал“. Как да го разбираме?

- Аз съм човек с национални убеждения. Не се интересувам от идеологии - ляво, дясно, либерали, социалисти или християн-демократи. Мен ме интересуват нацията и държавата. Опитвам се да налагаме национална политика. В проектите за модернизация на българската армия се опитваме да налагаме производството, поддръжката на целия жизнен цикъл на машини, кораби или транспортни средства в България, да се поддържа от български фирми. Естествено, натискът е огромен. Доводите за натиска са различни, но аз мисля, че ние трябва да се опитваме да си възстановим традицията там, където я има. Слава Богу, че това, което се е правило в „Арсенал“, продължава да се прави, да се модернизира и развива, да печели пазари. Това е правилният път. Какво направихме с нашата бронирана техника? Ние спряхме да я произвеждаме. Тук въпросът е: кой управлява едно предприятие? Като да-деш „Бета“ - Червен бряг на Мирчо Циганина, само пряхкът му говори какво ще се случи. Отидете и вижте какво се е случило. Нищо не работи, а се е произвеждало. България от производител на бронирана техника сега има две алтернативи за

избор: или да купува готова продукция от западни фирми, или да се опита да започне с асамблиране в България, а впоследствие да разработи собствен проект и да почне да го произвежда. Аз съм привърженик на вто-

Неминистерско

От години колекционира старинни оръжия. Има 27 пушки. И любима - „Балихер“.

Твърди, че дарената от „Арсенал“ ще е най-шумната в колекцията му. Сред гърмилата се намират и „Крънка“, „Мартинка“ и други интересни пушки на въоръжение в българската армия назад в историята.

Има ловен билет от 22 години и общо 10 ловни излета.

Обича планината и дългите преходи в нея. Запален Левскар.

Пороци: Напоследък няма никакво време за хобита и страсти. И пуши. Много.

рия вариант.

- Нов прочит ли има държавата за фирмите от ВПК и конкретно за „Арсенал“?

- Аз лично, като министър на отбраната, имам нов прочит. Моят колега, вицепремиерът Томислав Дончев, който отговаря за индустриалното развитие, също има нов прочит. В такъв смисъл: да товарим и да възлагаме задачи на българския ВПК, а не да купуваме готова продукция отвън. Това касае и новата бронирана машина, и строителството на двата нови кораба, и ремонта и поддръжката на съществуващата авиационна техника, самолети, хеликоптери. Тоест, всичко на максимум трябва да се прави в България.

- Къде е „Арсенал“ в тези планове и намерения?

- „Арсенал“ е част от българския ВПК. Той е „перлата в короната“ на българския ВПК. Да не ми се разсъждават други предприятия, но е така. Сега по проекта за бронираната машина мисля, че част от нещата, които касаят нейното въоръжение, могат да бъдат изпълнени от се е правило в „Арсенал“, и муницицията, изстрела за 30 мм. оръдието. И е много по-добре, вместо да купуваш готови мунициции отвън, да се опиташ по един нов натовски стандарт да произведеш тази мунициция тук, за да може с българските пари да се храни българската икономика, да създаваш работни места, защото парите пак остават тук. И по този начин да не си зависим от капризите на един или друг вносител.

Деляна Бобева

Той е на 53 години. Роден е на 29 март 1965 година в гр. Русе. Завършил е история в СУ „Св. Климент Охридски“. Специализира нова българска и балканска история. Политическата му дейност е свързана със създадената на 15 декември 1990 г. Вътрешна македонска революционна организация - Съюз на македонските дружества /ВМРО -СМД/. Той е председател на ВМРО от 1997 година. Три мандата е народен представител. От година и два месеца е министър на отбраната в третия кабинет на премиера Бойко Борисов. Коалиционен партньор на настоящото управление. Женен, съпругата му е адвокат. Има една дъщеря, която омъжи преди година в народна носия в Боженци.

Настоящото посещение в „Арсенал“ е второ за Красимир Каракачанов и първо в качеството му на министър. За първи път историкът и виден колекционер на старинни оръжия посещава дружеството през 2000 година.

След края на сегашната си визита той изрази възхищението си от развитието на дружеството през последните 18 години. Министърът на отбраната бе категоричен, че „Арсенал“ е гордост за цяла България.

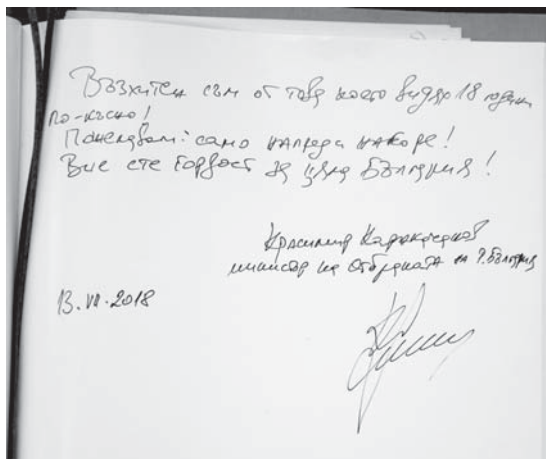
Домакини на посещението му бяха първият заместник-изпълнителен директор на „Арсенал“ АД Станил Станилов и изпълнителният директор на търговското дружество „Арсенал 2000“ Христо Ибушев.

Като дар от „Арсенал“ военният министър получи изработена в дружеството реплика на стар хайдушки пищов с инкрустации.

Ето какво каза още министърът на отбраната за вестник „Трибуна Арсенал“, чийто последен брой получи от екипа.

ва заради глупава политика или некадърни политици, виждаме как едно от нещата, с които България може да се гордее и се гордееше допреди 30 години, не само е

всички обичат да се сравняват с един, с втори, с трети... Вземете страни като САЩ, като Япония, като Русия. Или отидете във Франция или Германия и се опитай-

запазено, въпреки превратностите на времето, но и се е развило до такава степен, че действително „Арсенал“ е едно от водещите предприятия в света в този отрасъл.

те да продадете български продукт. Държавата навсякъде си защитава военната индустрия. Протекционира, включително и я подпомага. Докато в България нещата

ДЖОРДЖ ГЕРШУИН

Магията на музиката, превърнал джаза от улично момиче в почтена дама

Магията на музиката. Джордж е второто от 4-те деца в семейство на руски евреи, имигрирали в САЩ. Роден е на 26.09.1898 г. в Бруклин. Детството му минава в Ист-Сайт, където имали ресторант. Истин-

опитвал да намери универсален музикален алгоритъм.

Първите успехи. Бил талантлив, трудолюбив и предприемчив. Пишел под различни псевдоними, накрая избрал Джордж Гершунин. След много несполуки

ски. Музикълът „Лейди, бъдете добра“ - първата му съвместна работа с Айра, постигнал грандиозен успех. Извистият диригент и критик Уолтър Дамрош пише, че, въвеждайки Лейди Джордж във висшето музикално общество, Джордж Гершунин е направил истинско чудо.

Равсодия в синьо - блестявият експеримент. Че със свое ново голямо произведение след малко повече от месец, на 12.02.1924 г., ще участва в експерименталния концерт на прочутия оркестър на Пол Уайтмън, в който ще бъдат представени най-новите произведения на популярни композитори, Гершунин научил от пресата. Уайтмън му признал, че го е включил в афиша, без да го пита, заради конкуренцията. Изненадвайки и себе си, Джордж спонтанно казал: „Да! Да, ще напиша такова произведение!“

Работел денонощно в дома си в Ню Йорк. Всеки готов фрагмент на часа отивал за репетиция. Заради творбата на Гершунин оркестърът от 23-ма музиканти бил попълнен с още 9. Така се родила знаменитата „Равсодия в синьо“ или „Равсодия в стил блус“ - най-често изпълняваното в света произведение на американски композитор. Името измислил Айра, бил посетил изложба с етоди в синьо. Играта на думи (от Blue - синьо, и Blues - блус) се харесала и на Джордж.

Идеята - с един удар да разруши грешната представа, че джазът трябва да звучи в едно темпо и да се основава на танцови ритми, го връхлетяла внезапно. Въз влака, под аккомпанимента на тракащите колела, изведнъж чул и даже видял на ноти цялата равсодия: един „музикален калейдоскоп на Америка - нашият кипящ котел, нашата многоагонна енергия, нашите блусове, нашата улична суматоха...“. Бързал невероятно, но не успял да завърши някои пасаж и решил на първия концерт да ги импровизира.

На първите редове седели Рахманинов, Стравински и други известни в музикалния свят персони. Програмата тръгнала вяло, публиката се отегчила. Гръмко заявяват експеримент бил на път да се провали. Точно тогава на роля седнал Гершунин. Залата се наелектризирила, от очите на Уайтмън се стичали сълзи. Изпълнението било зашеметяващо, виртуозно. Равсодията се превърнала в сензация! По думите на критиката, „Гершунин е онзи композитор, който превръща джаза от улично момиче в почтена дама, а „Равсодия в синьо“ - в класика за американския джаз“.

Богайтвост. То дошло заедно със славата. Гершунин го инвестирал в изкуство, купил на родителите си пететажна къща, а за себе си - голям апартамент на последния етаж на един небостъргач. Наследството от 350 хил. долара след смъртта му получила майка му. Измъчвала го обаче собствената му необразованост, бил само-

карвате на година?“. „Около 100 хил. долара“. Равел се засмял: „Не вие, а аз трябва да взимам уроци при вас!“

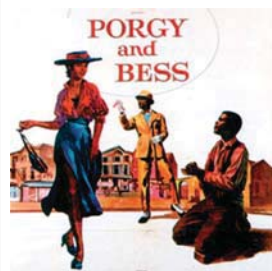
През 2005 г. Гершунин посмъртно оглавява класация за най-богатите композитори на всички времена.

Един американец в Париж. През 1928 г. Джордж изпълнявал собствени произведения в Лондон, Виена и Париж. Във Франция нахвърлил идеи за прочутата си симфония-поема „Един американец в Париж“, в която пресъздава чувствата си: „Когато се разхождах по Шанз-Елизе, аз мислех и за дома си, и за реката Хъдзън...“. Премиерата, под диригентството на Дамрош, била в Ню Йорк пред 20-хилядна публика. Много скоро творбата влязла в репертоара на много оркестри по света.

Порги и Бес - шедьовърът. Една нощ, измъчван от безсъние, Гершунин разтворил на шумялата пиеса на Дюбоз Хейуърд „Порги“. Четял покрътителния разказ, а в главата му зазвучали мелодии... Написал на писателя: „Искам да превърна „Порги“ в музика. Това е забележителна пиеса за народа“.

Няколко месеца живял в Южна Каролина, изучавал музиката, езика, бита и душевността на негърското население. Написал операта, по либрето на Айра, за 20 месеца. На премиерата в Ню Йорк през 1935 г. морето от аплодисменти бушувало четвърт час.

Порги - чернокож инвалид, без крака, от предградие в Чарлстън, е влюбен в красавицата Бес. Любовникът й Краун - пияница и скандалджия, убива човек и избягва. Порги и Бес се оженават и заживяват щастливо. Но Краун се завръща и отвлеча Бес. Порги го убива. По време на следствието търговецът Спортинг-Лайф уповава Бес и я

отвлеча. Порги впряга козата в каручката и тръгва за Ню Йорк, за да намери любимата си...

За година и половина „Порги и Бес“ - първата американска национална опера, най-мощната и най-сложната композиция на Гершунин, която той окъчествява като „народна опера“, е играна 124 пъти. Призната е за връх в творчеството му. Знаменитата ария „Summertime“ - „Лятно време“, смятана за джазов стандарт и изпълнявана от певци от различни жанрове, потвърждава гениалността му.

Бързал да обича. Веднъж на вратата на Гершунин позвънил банкерът Уорбърг, сплругът на Кей Суифт: „Моля те, ожени се за нея. Тя много страда“. Джордж бил потресен: „Може би това е истинската любов?“. Но отговорил: „Не съм достоен за нея“.

От три години Кей, брюнетка с изящна фигура, танцуваща превъзходно, прекрасно образувана и с музикална дарба - тя е първата жена, представила на Бродуей собствен мюзикъл, обожавала Гершунин. Дяволски талантлив, оригинален и ярък, висок, красив, тъмнокож, с горещи еврейски очи, с фигура на атлет и ръце на бог, така пишели вестниците за него. Бил завидна партия, истински „сърце“, а парите му се сипели като пясък. Най-красивите жени се влюбвали безумно в

него, преследвали го. А той им отвърщал с взаимност. Бързал да обича... Но „любовникът на музиката“, както го наричали, повече от всичко обичал музиката.

На една вечеринка Кей записала песен на Гершунин, той седнал на роля и също запял. Любовта им просто избухнала. Обикновеният му произход и еврейският му акцент, въпреки че ходел при логопед, не я смущавали. Заради него изоставила мъжа си и трите си деца. Гершунин й посветил песента „О, Кей!“, но никога не преодолел вината си към нея. След смъртта му Кей аранжирала няколко негови песни, често работела с Айра.

Концерт за пиано и оркестър във фа мажор... Колосалното напрежение източило неизменно композитора. Имал нервни срывове, стомашни болки, спазвал строга диета, посещавал психоаналитик. Бил само на 39. След като станал почетен член на италианската академия „Санта Чечилия“, по време на работа в Холивуд, припаднал. Открили му тумор в мозъка, оперирали го веднага. Айра бил непрекъснато до брат си...

На 11 юли 1937 г. в Карнеги-хол се изпълнявал, предаван и по радиото, Концертът за пиано и оркестър във фа мажор от Гершунин. Донесли на диригента бележка и той развълнувано съобщил: „Прекратихме концерта, защото преди малко Джордж Гершунин почина“. След минута мълчание концертът продължил.

На погребението на гениалния композитор се стекли хиляди почитатели от различни националности. Ковчегът му носели двама от кметовете на Ню Йорк - тогавашният и предишният му, и няколко знаменитости. По време на службата еврейските молитви се смесвали с музика от Бах, Хендел, Бетовен и Шуман. Тялото на Гершунин напуснало храма под звуците на „Равсодия в синьо“...

Мария Рашкова

Джордж Гершунин /1898 - 1937/ е американски композитор, пианист и диригент. Символ на американската музика. Първият със световно признание. Бил и художник, с изложба от собствени творби. През краткия си живот създава 33 музикални пиеси, 15 класически опери, 7 филма-музикални и над 700 песни, вкл. по текстове на брат му Айра, открил в архивите след смъртта му 100 непубликувани мелодии. Слава му донасят „Ла, ла Люсил“, „Равсодия в синьо“, „Един американец в Париж“, „Порги и Бес“. За музикълта „За тебе пея“ братята Гершунин получават Пулицър, за първи път връчен за музикално произведение. Някои от композициите на Гершунин в джаза се превръщат в стандарти, използвани до днес в музикалното образование. Изпълнявани са от Ела Фиджъралд, Луис Армстронг, Бинг Кросби, Джуди Гарланд, Франк Синатра, Нина Симон, Джанис Джоплин, Мадона, Стинг и др. Гершунин е най-познатият американски композитор в България - благодарение основно на Александър Владимирев, многократно дирижал и издавал негови произведения. През 1945 г. излиза филмът „Равсодия в синьо“. Театър в Ню Йорк носи името Гершунин - в чест на двамата братя, посмъртно удостоени през 1985 г. от Конгреса на САЩ със Златен медал. През 2018 г. се навършват 120 г. от рождението Джордж Гершунин.

ското му име е Яков Гершовиц. Когато баща му пристигнал от Санкт Петербург, сменил името си от Мосе на Морис, а фамилията си - на Гершунин. Майка му - Роза, искала да види децата си учители, но Джордж я разочаровал - бил посредствен ученик. До 8-та си година не проявявал интерес към музиката. В семейството нямало музиканти.

Записали го в Търговско училище, но съдбата му готвела съвсем различен път... След училищен концерт, в който съученикът му Макс Розенцвайг, по-късно прочут диригент, изпълнил „Хумореска“ от Дворжак, Джордж дълго го чакал в проливен дъжд. Сприяттелили се. Често посещавал дома на Макс и сам удивително бързо се научил да свири на пиано. Магията била толкова силна, че напуснал училище и заявил на майка си, че иска да стане американският Менделсон.

Пътят към мечтата. Първият му музикален педагог бил Чарлз Ханбитцер, който го запознал с творчеството на класиците. Джордж обаче чувствал силно влечение към по-леката, популярната музика. Професионален музикант станал на 15 г. - просирвал на пиано пред клиентите в музикален магазин нотите, които те искали да си купят. Свирил по 9 часа на ден срещу 15 долара седмично. Съчинявал и свои песни. На 18 г. изцяло се посветил на композирането. Никога не спрял да се учи и да усъвършенства техниката си - за него музиката била емоционална наука. Проявил интерес и към уникалния метод на Шилингер, който възприемал творческия процес от математическа гледна точка и се

с издателските къщи се появила първата му песен „Когато поискате“, изпълнена от модната тогава певица Софи Такър. Работил в издателство и като секретар при композитора Берлин. Песните му, мелодични и непосредствени, се изпълнявали все по-често и заинтересували продуцентите. През 1918-19 г. Джордж станал изгряващата звезда на Бродуей. Първият му хит била песента „Суони“ от шоуто „Синбад“. Истински фурор през 1920 г. предизвикала постановката му „Ла, ла Люсил“. Написал и първата си опера „В осем и половина“. Увлечал се и от народната музика, особено от негърските мелодии - спиритичули.

Славата. Името му не слизало от вестниците. Знаменитият Рубинщайн съзрял в него „искра на гениалност“, бил уверен, че „Америка ще се гордее с него“. И това се случило - 25-годишен,

Гершунин рисува композитора Шостакович

Гершунин става най-популярният композитор в САЩ. Песните му се пеели в цялата страна, а оперетите му се поставяли навсякъде. От музиката му били удивени Шостакович, Хачатурян, Равел, Прокофиев, Шонберг, Стравин-

ук. Веднъж в Париж отишъл в дома на Морис Равел и смутено попитал дали маестро ще се съгласи да му даде няколко урока по композиция? Равел го погледнал безкрайно учудено: „Кажете, Гершунин, колко из-

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Юлия Рамналиева: e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Диана Младенова: 0882 98 70 14
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолетта Петкова: 5 74 55